

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.939 van 19 februari 1998
in de zaak A. 75.709/VII-15.921.**

In zake : 1. Magda DE LANGE,
2. Etienne VANHERPE,
3. Luc VANOVERTVELD,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat T. DE WAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

tussenkomen partij :

de n.v. SLACHTHUIS DECLERCQ EN ZOON,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32, bus 7.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Magda DE LANGE, Etienne VANHERPE en Luc VANOVERTVELD op 16 september 1997 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 16 juli 1997, waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het weigeren aan de n.v. SLACHTHUIS DECLERCQ EN ZOON van de vergunning voor het exploiteren van een slachthuis aan de Lindestraat, 42 te Oudenaarde, op de percelen gekend onder afdeling 8, sectie B, nrs. 38/L, 38/M, 68/Y/3,

6/Z/3 en 69/F F gegrond wordt verklaard en de milieuvergunning wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 januari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 7 oktober 1997 de n.v. SLACHTHUIS DECLERCQ EN ZOON, aan wie de bestreden vergunning werd toegekend, vraagt om in het administratief kort geding tussen te komen;

2. Overwegende dat met een op 6 januari 1998 verzonden brief verzoekers aan de Raad van State een kopie toezenden van een krantenknipsel uit Het Volk van 26 november 1997 en een uittreksel uit een universiteitsverhandeling in het academiejaar 1971-1972 voorgedragen door André VAN STEENBRUGGE, handelend over de nijverheidszone Lindestraat; dat op de vraag van de verwerende partij om die laattijdig neergelegde stukken uit de debatten te weren kan worden ingegaan;

3. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

3.1. Verzoekers zijn omwonenden van het geplande slachthuis.

3.2. Op 23 augustus 1996 dient de tussenkomende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een slachthuis gelegen aan de Lindestraat nr. 42 te Oudenaarde.

In het aanvraagformulier van de milieuvergunning wordt melding gemaakt van een reeks preventieve voorzieningen. Inzake de geurhinder wordt onder meer gesteld :

"Emissie van geuren wordt vermeden doordat alle stoffen die geuren produceren (varkenshaar, bloed, slachtafval, ...) worden opgeslagen in speciaal daartoe gekonstrueerde gekoelde ruimten, tanks of putten".

Blijkens het aanvraagformulier worden deze stoffen zeer regelmatig tot zelfs dagelijks opgehaald.

Inzake de geluidshinder staat in het aanvraagformulier te lezen :

"Alle werkzaamheden gebeuren in volledig afgesloten ruimten zodat er geen geluidshinder is door de slachtactiviteiten. De geluidshinder zal beperkt zijn doordat alle machines opgesteld staan in de bedrijfsgebouwen. Verder wordt er met gesloten poorten gewerkt. De blowers (beluchters) van de zuiveringsinstallatie worden uitgevoerd met een geluidsdichte kast".

Voorts staat in het aanvraagformulier nog te lezen :

"De ventilatie van de gebouwen is mechanisch. De afgezogen lucht wordt afgevoerd via een leiding waarvan de uitmonding ten minste 10 meter boven het maaiveld is gelegen".

In bijlage 8 bij de milieuvergunningsaanvraag is ook een "voorstel van waterzuiveringsinstallatie" met bijbehorende plannen gevoegd.

3.3. In het kader van het openbaar onderzoek worden 406 bezwaarschriften ingediend.

3.4. Op 16 januari 1997 weigert de bestendige deputatie de gevraagde milieuvergunning. In het deputatiebesluit wordt overwogen wat volgt :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Oudenaarde', gelegen is in een industriegebied (gebied voor milieubelastende industrieën) op ca. 80m van het dichtstbijgelegen hindergevoelig gebied (d.i. nl. een woongebied); dat de onmiddellijke omgeving tamelijk dicht bewoond is (vooral langs de Gentstraat en de Lindestraat);

Overwegende dat voorliggende aanvraag het oprichten van een nieuwe varkensslachterij betreft met een slachtcapaciteit van maximaal 2 000 dieren;

Overwegende dat de percelen waarop de slachterij zou opgericht worden aan de zusterfirma NV VLEES DECLERCQ EN ZOON palen; dat beide inrichtingen als één entiteit kunnen beschouwd worden; dat de aanvraag als een toevoeging dient beschouwd;

Overwegende dat bij het dossier de vereiste mestafzetcontracten met de te bemesten perceelns.

ontbreken; dat bijgevolg de mestafzet niet gewaarborgd is;

Overwegende dat de verkeershinder zal toenemen gelet op de voorziene maximum slachtcapaciteit; dat geluidshinder, afkomstig van het transport van de slachtrijpe varkens, voor het nabijgelegen woongebied als reëel dient beschouwd;

Overwegende dat volgens het advies van de VMM de lozing op riolering kan aanvaard worden indien er hoogstens een fysico-chemische voorzuivering en een egalisering van het lozingsdebiet plaatsgrijpt; dat de voorkeur gegeven wordt aan de afkoppeling van de riolering indien voor een biologische zuivering wordt gekozen;

Overwegende dat de geluidshinder, afkomstig van de slachterij zelf en de waterzuiveringsinstallatie, tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden; dat hierbij wel dient opgemerkt dat de aanvoer van de slachtrijpe varkens vooral 's nachts en/of in de ochtend plaatsvindt; dat gezien de nabije ligging van het woongebied de kans op geluidshinder (afkomstig van het transport van dieren en bij het lossen ervan) als reëel dient beschouwd;

Overwegende dat geurhinder, afkomstig van de waterzuiveringsinstallatie, weinig of geen geuroverlast tot gevolg zal hebben; dat de geurhinder veroorzaakt door het leegtrekken van de mestkelders (480 m³) in tijd beperkt zou zijn; dat het slachtafval (proper bloed, vet, huiden, ingewanden e.d.) in gekoelde ruimten, tanks of putten opgeslagen wordt; dat het consumptiebloed en het destructiebloed in aparte, gekoelde en/of gesloten tanks opgeslagen wordt en dagelijks opgehaald door gespecialiseerde firma's; dat er tevens een mechanische afzuiging van de gebouwen voorzien is waarbij de afgezogen lucht via één schouw geloosd wordt; dat derhalve gesteld kan worden dat de emissie van geurhinder tot het aanvaardbare beperkt kan blijven;

Overwegende dat volgens art. 5.45.1.2 van Vlarem II het verboden is een slachthuis, waarvan de opslagplaatsen en/of bedrijfsgebouwen gelegen zijn op minder dan 100m afstand van een woongebied, te exploiteren; dat in dit geval de inrichting zich op ca. 80m van een woongebied bevindt;

Overwegende dat de inrichting (varkensstal) zeker niet als 'bestaande inrichting' kan beschouwd worden; dat derhalve deze aanvraag strijdig is met afd. 5.9.3 van Vlarem II; dat bovendien niet voldaan wordt aan art. 13 van het Vergunningenbesluit; dat de inrichting strijdig is met het stand-still-principe (geen toename mestproductie);

Overwegende dat de inrichting rekening houdend met haar kenmerken en omvang, en rekening houdend met de ligging ten overstaan van gebieden die hindergevoelig zijn, een te grote negatieve impact zou hebben op

mens en leefmilieu, inzonderheid door de overmatige geurhinder, geluidshinder die zij veroorzaken;

Overwegende dat de inrichting milieuhygiënisch niet verenigbaar is met de omgeving; dat de milieuvergunning dient geweigerd te worden".

3.5. Met een aangetekend schrijven van 18 februari 1997 gaat de tussenkomende partij in beroep bij de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu. In dit beroepschrift wordt er onder meer op gewezen dat het een nieuw te bouwen slachthuis betreft dat alle nodige maatregelen direkt zal inbouwen teneinde geur- en lawaaihinder te voorkomen. Wat inzonderheid de geurhinder betreft wordt betoogd dat het slachthuis een gesloten constructie is, dat de lucht wordt afgezogen en centraal via een schouw wordt geloosd, dat alle afvalstoffen in gesloten ruimtes en onder koeling worden opgeslagen, dat het afval periodiek wordt opgehaald met een hoge frequentie. Aangaande het voorkomen van de geluidshinder wordt betoogd dat het lossen van de varkens binnen gebeurt, d.w.z. dat de vrachtwagens zullen binnenrijden en zullen worden gelost in de afgesloten losruimte en dat alle verdere slachtbewerkingen zullen gebeuren in afgesloten ruimtes. In het beroepschrift wordt er ook op gewezen dat er tussen de eigen bedrijfsgebouwen en de omliggende woningen telkens andere bedrijfsgebouwen zijn gelegen die als buffer dienst doen. Ook wordt voorgesteld om de waterzuivering te verplaatsen richting bedrijfsgebouwen, zodat de afstand tussen de zuivering en het woongebied ook meer dan 100 meter bedraagt, hetgeen van belang kan zijn om te voldoen aan de afstandsregels van het Vlarem II. De tussenkomende partij wijst er ook op dat de verkeershinder niet wordt verhoogd, want door het slachten komen er slechts 8 extra vrachtwagens per dag bij. Zij stelt ook dat de "nachtelijke" transporten geen bijkomende hinder zullen geven voor de omwonenden. Voorts wordt betoogd dat de verzamelplaats voor slachtvarkens te beschouwen is als een bijzondere varkenshouderij, zodat

er geen problemen zijn wat betreft de verenigbaarheid met het Vlarem II en om die reden ook artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningsbesluit) niet van toepassing is. Ook zijn er volgens de tussenkomenende partij geen problemen voor een ecologisch verantwoorde afzet van de varkensmest. Tenslotte stelt zij dat de waterzuivering is ontworpen met de uitdrukkelijke garantie voor het behalen van de lozingsnormen op oppervlaktewater.

3.6. Met een schrijven van 11 maart 1997 reageert de stad Oudenaarde op het beroepschrift.

3.7. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht.

(a) Op 21 maart 1997 brengt de administratie gezondheidszorg een principieel gunstig advies uit dat besloten wordt als volgt :

"Rekening houdend met de volksgezondheid is ons advies gunstig voor de exploitatie van dit nieuwe slachthuis op voorwaarde dat :

- 1) de uitbatingsvoorwaarden voor slachthuizen opgenomen in VLAREM II strikt worden nageleefd.
- 2) zowel de schouwemissies als de lucht van de waterzuivering moeten behandeld worden ter preventie van geurhinder.
- 3) de waterzuivering wordt op meer dan 100 meter van de woonzone geplaatst".

(b) Op 28 maart 1997 bevestigt de OVAM wat betreft het afvalstoffenaspect van de inrichting haar gunstig advies dat zij tijdens de procedure in eerste aanleg uitbracht.

(c) Op 2 april 1997 brengt de AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen, volgend advies uit :

"Volgens het gewestplan Oudenaarde (K.B. van 24 februari 1977) is de inrichting gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën (artikel 8.2.1.2. van het K.B. dd. 28 december 1972).

Voor de plaats in kwestie bestaat het bij koninklijk besluit van 29 juni 1960 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, dat de bestemming nijverheidszone voorziet.

De voorschriften van het BPA zijn niet strijdig met deze van het recentere gewestplan. Gelet op de inhoud van het arrest 'STEENO' van de Raad van State dient de inrichting getoetst te worden aan de voorschriften van het BPA.

Een bouwvergunning werd door de Afdeling R.O.H.M. Oost-Vlaanderen gunstig geadviseerd op 28 januari 1997, maar geweigerd door de gemeente op 10 februari 1997.

Gelet op de verenigbaarheid van de inrichting met de voor het terrein geldende planologische voorschriften, wordt over de aanvraag een principieel gunstig advies uitgebracht, mits het bekomen van de bouwvergunning.

Het voorstellen van de voorwaarden, nodig om de hinder van de inrichting te beperken tot een voor de woonomgeving aanvaardbaar niveau, behoort tot de bevoegdheid van de Afdeling Milieuvergunningen".

(d) Op 16 april 1997 bevestigt de Vlaamse Milieumaatschappij het advies dat zij in eerste aanleg uitbracht en dat besloten werd als volgt :

"GUNSTIG voor het lozen van 1 m³/u - 5 m³/d - 600 m³/j HA mits naleving van de algemene normen voor lozing van HA in de riolering.

ONGUNSTIG voor het lozen van 100 m³/u - 300 m³/d of 72.000 m³/j in de openbare riolering".

(e) Op 17 april 1997 adviseert de afdeling milieuvergunningen van de AMINAL het beroep gegrond te verklaren en de gevraagde vergunning te verlenen mits inachtnaam van de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden die zijn neergelegd in het Vlarem II en mits het opleggen van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden die betrekking hebben op het lossen van de varkens en op de waterzuivering. In het advies staat onder meer te lezen wat volgt :

"Ligging :

Overwegende dat de inrichting is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën; dat het

bedrijf omgeven is door enerzijds andere bedrijfsgebouwen waarvan een aantal actief zijn in de vleesverwerkende nijverheid en anderzijds door de spoorwegberm ten zuidoosten (overkant Lindestraat); dat de dichtste woningen op ca. 175 m van de bedrijfsgebouwen zijn gelegen;

Overwegende dat de uiterste perceelsgrens van het bedrijf op 80 m van een woongebied is gelegen; dat overeenkomstig artikel 5.45.1.2. § 1, 2° het verboden is een inrichting die overeenkomstig rubriek 45 van de indelingslijst is ingedeeld in de eerste klasse te exploiteren waarvan de opslagplaatsen en/of bedrijfsgebouwen gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied; dat alle bedrijfsgebouwen en opslagplaatsen zowel deze van de bestaande vleesuitsnijderij als deze van de nieuwe slachterij op meer dan 100 m van het woongebied zijn gelegen; dat de waterzuiveringsinstallatie op 95 m van het woongebied is gelegen maar evenwel ingedeeld in rubriek 3.6.2.2. van de indelingslijst; dat bijgevolg de inrichting voldoet aan de afstandsregel van titel II van het Vlarem;

Milieuhygiënische aspecten :

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 406 bezwaarschriften werden ingediend, die voornamelijk betrekking hebben op reuk-, lawaai- en verkeershinder en de ligging van de inrichting;

Geurhinder :

Overwegende dat alle afvalstoffen die geuren produceren (varkenshaar, bloed en slachtafvallen) zullen worden opgeslagen in speciaal daartoe gekonstrueerde gekoelde ruimten, tanks, vaten en containers; dat alle afval binnen wordt opgeslagen; dat het bloed en het haar dagelijks worden afgehaald en het vet en de ingewanden driemaal per week;

Overwegende dat het slachthuis een volledig gesloten constructie is; dat de lucht in de gebouwen mechanisch wordt afgezogen en centraal via een schouw, welke tien meter boven het maaiveld uitmondt, wordt geloosd;

Overwegende dat de waterzuivering dicht bij de gebouwen zal worden geplaatst dan oorspronkelijk voorzien, dus meer dan 100 m van het woongebied af; dat de dichtste woning op ca. 180 m van de waterzuiveringsinstallatie is gelegen met ertussen andere bedrijfsgebouwen;

Overwegende dat gelet op de ligging en de voorgestelde maatregelen het risico op geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt mits naleving van de voorwaarden en een goede interne hygiëne;

Geluids- en verkeershinder :

Overwegende dat alle werkzaamheden in volledig afgesloten ruimten, met gesloten poorten, zullen plaatsgrijpen;

Overwegende dat rond het beluchtingssysteem van de waterzuiveringsinstallatie een geluidsisolerende omkasting zal worden aangebracht;

Overwegende dat vanaf 5 uur in de ochtend de varkens zullen worden aangevoerd; dat het lossen van de varkens zal gebeuren in een overdekte en afgesloten ruimte; dat de dichtste woning in woongebied op meer dan 150 m hiervan is gelegen, met daartussen nog een spoorwegberm;

Overwegende dat de vroegere transporten van de karkassen naar de uitbeenderij vervallen en nu vervangen worden door transporten naar het slachthuis, daar de uitbeenderij enkel het vlees uit het geplande slachthuis zou verwerken; dat gerekend voor een maximale slachtcapaciteit dit 8 vrachtwagens per dag extra transport oplevert naar het industriegebied; dat er in totaal 12 vrachtwagens naar de inrichting varkens aanvoeren; dat de aanvoer start om 5 uur 's morgens en duurt tot ca. 12 uur, wat neerkomt op om de 35 minuten een vrachtwagen in de voormiddag; dat bovendien dit transport beperkt is tot vier dagen per week;

Overwegende dat gelet op de ligging, het aantal vrachtwagens en het feit dat het lossen van de vrachtwagens binnen het gebouw zal gebeuren, het risico op geluidshinder beperkt is;

Varkensstal :

Overwegende dat volgens de definities van titel II van het Vlareem de stallen bij slachthuizen vallen onder de bijzondere varkenshouderijen; dat de stal dus geen varkensstal betreft in de gebruikelijke betekenis, namelijk voor het houden, fokken of afmesten van varkens; dat de varkens samengebracht worden in afwachting van het slachtproces en maximaal drie uur in deze ruimte vertoeven; dat bovendien de ruimte slechts gedurende een periode van maximaal acht uur per dag wordt gebruikt; dat het hier dus geen veeteelt- noch landbouwinrichting betreft en artikel 5.9.3.1. van titel II van het Vlareem hier niet op van toepassing is;

Overwegende dat de mestproductie van de aangevoerde varkens reeds op de diverse varkenshouderijen, waar ze wordt afgehaald, wordt aangegeven; dat bijgevolg deze aanvraag niet strijdig is met het stand-still-principe (geen toename mestproductie);

Afvalwater :

Overwegende dat het bedrijfsafvalwater afkomstig is van het ontharen en wassen van de karkassen en het reinigen van recipiënten, lokalen en vrachtwagens; dat het lozingsdebiet 100 m³/uur bedraagt en dat het afvalwater zal worden geloosd in de openbare riolering, welke is aangesloten op de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Oudenaarde;

Overwegende dat het bedrijfsafvalwater wordt gezuiverd in drie trappen : een trommelfilter, een flotatiesysteem en een biologische zuivering; dat

volgens de gegevens in de milieuvergunningsaanvraag de sectorale normen voor lozing op oppervlaktewater kunnen worden behaald; dat anderzijds het technisch niet mogelijk is rechtstreeks te lozen op oppervlaktewater;

Overwegende dat hiernaast dient te worden gesteld dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie Oudenaarde in de toekomst zal moeten voldoen aan normen stikstof- en fosforverwijdering wat moeilijker wordt met biologisch voorgezuiverd afvalwater".

(f) Op 25 april 1997 adviseert de gewestelijke milieuvergunningscommissie het beroep gegrond te verklaren en de gevraagde vergunning te verlenen mits inachtnaam van de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden die zijn neergelegd in het Vlarem II en mits het opleggen van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden die betrekking hebben op het lossen van de varkens en op de waterzuivering. Gesteld wordt eveneens dat de aanvrager werd gehoord door de gewestelijke milieuvergunningscommissie en dat hij onder meer verklaarde dat "hij bereid is om indien nodig een geurzuivering te installeren". De hierboven geciteerde overwegingen uit het advies van de afdeling milieuvergunningen van de AMINAL zijn ook aan te treffen in het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie.

3.8. Op 16 juli 1997 wordt de thans bestreden beslissing genomen waarbij het beroep gegrond wordt verklaard en de gevraagde vergunning wordt toegekend, behoudens wat de biologische waterzuivering betreft.

Het besluit bevat onder meer volgende overwegingen :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor milieubelastende industrieën volgens het gewestplan Oudenaarde vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1977;

Gelet op de ligging van de inrichting in een nijverheidszone volgens het bijzonder plan van aanleg, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 29 juni 1960;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden

dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

(...);

Overwegende dat de inrichting is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën; dat het bedrijf omgeven is door enerzijds andere bedrijfsgebouwen waarvan een aantal actief zijn in de vleesverwerkende nijverheid en anderzijds door de spoorwegberm ten zuidoosten (overkant Lindestraat); dat de dichtste woningen op ca. 175 m van de bedrijfsgebouwen zijn gelegen;

Overwegende dat de uiterste perceelsgrens van het bedrijf op 80 m van een woongebied is gelegen; dat overeenkomstig artikel 5.45.1.2. § 1, 2° het verboden is een inrichting die overeenkomstig rubriek 45 van de indelingslijst is ingedeeld in de eerste klasse te exploiteren waarvan de opslagplaatsen en/of bedrijfsgebouwen gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied; dat alle bedrijfsgebouwen en opslagplaatsen zowel deze van de bestaande vleesuitsnijderij als deze van de nieuwe slachterij op meer dan 100 m van het woongebied zijn gelegen; dat de bijhorende waterzuiveringsinstallatie, die is ingedeeld in rubriek 3.6.2.2 van de indelingslijst, op 95 m van het woongebied is gelegen; dat de aanvrager tijdens het horen door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie heeft verklaard bereid te zijn deze zuiveringsinstallatie te beperken tot voorzuivering; dat het derhalve technisch mogelijk is het resterende gedeelte van de zuiveringsinstallatie in te planten op ten minste 100 m afstand van het woongebied; dat de inrichting in dat geval voldoet aan de voormelde afstandsregels van titel II van het Vlarem;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 406 bezwaarschriften werden ingediend, die voornamelijk betrekking hebben op reuk-, lawaai- en verkeershinder en de ligging van de inrichting;

Overwegende dat alle afvalstoffen die geuren produceren (varkenshaar, bloed en slachtafvallen) zullen worden opgeslagen in speciaal daartoe gekonstrueerde gekoelde ruimten, tanks, vaten en containers; dat alle afval binnen wordt opgeslagen; dat het bloed en het haar dagelijks worden afgehaald en het vet en de ingewanden driemaal per week;

Overwegende dat het slachthuis een volledig gesloten constructie is; dat de lucht in de gebouwen mechanisch wordt afgezogen en centraal via een schouw, welke tien meter boven het maaiveld uitmondt, wordt geloosd;

Overwegende dat de waterzuivering, beperkt tot de fysicochemische zuivering, dicht bij de gebouwen kan worden geplaatst dan oorspronkelijk voorzien, dus meer dan 100 m van het woongebied af; dat de dichtste

woning op ca. 180 m van de waterzuiveringsinstallatie is gelegen met ertussen andere bedrijfsgebouwen;

Overwegende dat gelet op de ligging en de voorgestelde maatregelen het risico op geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt mits naleving van de voorwaarden en een goede interne hygiëne;

Overwegende dat alle werkzaamheden in volledig afgesloten ruimten, met gesloten poorten, zullen plaatsgrijpen;

Overwegende dat rond het beluchtingssysteem van de waterzuiveringsinstallatie een geluidsisolerende omkasting zal worden aangebracht;

Overwegende dat vanaf 5 uur in de ochtend de varkens zullen worden aangevoerd; dat het lossen van de varkens zal gebeuren in een overdekte en afgesloten ruimte; dat de dichtste woning in woongebied op meer dan 150 m hiervan is gelegen, met daartussen nog een spoorwegberm;

Overwegende dat de vroegere transporten van de karkassen naar de uitbeenderij vervallen en nu vervangen worden door transporten naar het slachthuis, daar de uitbeenderij enkel het vlees uit het geplande slachthuis zou verwerken; dat gerekend voor een maximale slachtcapaciteit dit 8 vrachtwagens per dag extra transport oplevert naar het industriegebied; dat er in totaal 12 vrachtwagens naar de inrichting varkens aanvoeren; dat de aanvoer start om 5 uur 's morgens en duurt tot ca. 12 uur, wat neerkomt op om de 35 minuten een vrachtwagen in de voormiddag; dat bovendien dit transport beperkt is tot vier dagen per week;

Overwegende dat gelet op de ligging, het aantal vrachtwagens en het feit dat het lossen van de vrachtwagens binnen het gebouw zal gebeuren, het risico op geluidshinder beperkt is;

Overwegende dat volgens de definities van titel II van het Vlarem de varkensstallen bij slachthuizen vallen onder de bijzondere varkenshouderijen; dat de stal dus geen varkensstal betreft in de gebruikelijke betekenis, met name voor het houden, fokken of afmesten van varkens; dat de varkens samengebracht worden in afwachting van het slachtproces en maximaal drie uur in deze ruimte vertoeven; dat bovendien de ruimte slechts gedurende een periode van maximaal acht uur per dag wordt gebruikt; dat overeenkomstig artikel 5.9.4.6. van titel II van het VLAREM de verbods- en afstandsregels ten aanzien van woongebieden niet gelden voor de bijzondere varkenshouderijen;

Overwegende dat de mestproductie van de aangevoerde varkens reeds op de diverse varkenshouderijen, waar ze wordt afgehaald, wordt aangegeven; dat bijgevolg deze aanvraag niet strijdig is met het stand-still principe (geen toename mestproductie);

Overwegende dat het bedrijfsafvalwater afkomstig is van het ontharen en wassen van de karkassen en het

reinigen van recipiënten, lokalen en vrachtwagens; dat het lozingsdebiet 100 m³/uur bedraagt en dat het afvalwater zal worden geloosd in de openbare riole-ring, welke is aangesloten op de rioolwater-zuiveringsinstallatie van Oudenaarde;

(...);

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van de milieuvergunningvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt en mits de afvalwaterzuiveringsinstallatie wordt beperkt gehouden tot de fysico-chemische zuivering bestaande uit de trommel-filter en de flotatie-eenheid;

Overwegende dat ten einde de exploitatie van de inrichting bestaanbaar te maken met de omgeving, zowel op het vlak van de risico's voor de externe veiligheid als op het vlak van de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, het evenwel noodzakelijk is vergunningvoorwaarden op te leggen die met de toepassing van een beste beschikbare schone technologie die geen overmatige hoge kosten meebrengt, technisch haalbaar zijn; dat op basis van de vanuit dit uitgangspunt gehanteerde technische criteria en de van toepassing zijnde normen, deze noodzakelijke voorwaarden kunnen worden geconcretiseerd als omschreven in het beschikkende gedeelte;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren, de bestreden beslissing op te heffen en de gevraagde vergunning te verlenen met uitzondering van de biologische waterzuivering"

(...)"

Benevens de algemene milieuvoorwaarden, worden volgende bijkomende bijzondere voorwaarden opgelegd :

- "a) Het lossen van de varkens dient te gebeuren in een overdekte en afgesloten ruimte.
- b) De waterzuiveringsinstallatie wordt op ten minste 100 m van het woongebied geplaatst.
- c) Het effluent van de afvalwaterzuiveringsinstallatie dient bijkomend aan de volgende voorwaarden te voldoen;
 - de lozing wordt zo veel mogelijk gespreid, liefst over 24 uur per dag en 7 dagen per week;
 - het effluent van de voorzuivering voldoet aan de volgende verhoudingen :
 - COD/BOD < 4
 - BOD/N > 4

- BOD/P > 25.

- d) Van zodra de technische mogelijkheid bestaat om de behandelde bedrijfsafvalwaters te lozen in een oppervlaktewater, inzonderheid via bv. een door de overheid aangelegde regenwaterafvoering, dient de exploitant een milieuvergunningaanvraag in te dienen voor verandering van de inrichting met betrekking tot de afvalwaterzuiveringsinstallatie (uitbreiding met biologische zuivering) en de omschakeling van de lozing in riool naar een lozing in oppervlaktewater.
- e) Enkel het slib afkomstig van de trommelzeef en de flotatie dat regelmatig wordt verwijderd, kan als dierlijk afval worden verwerkt in een vergunde inrichting voor de verwerking van dierlijke afval".

3.9. Volledigheidshalve weze nog vermeld dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde op 10 februari 1997 de bouwvergunning heeft geweigerd voor het bouwen van een varkensslachterij, een waterzuiveringsstation en een bureau met ontvangstruimte. In dit weigeringsbesluit staat onder meer te lezen wat volgt :

"2° het perceel is volgens het Gewestplan Oudenaarde, K.B. dd° 24.02.1977 gelegen binnen een zone voor milieubelastende industrieën waarvoor art. 7 en 8.2.1.2 (gebied voor milieubelastende industrieën : deze gebieden zijn bestemd voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd) van het K.B. dd° 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen van toepassing zijn. De aanvraag betreft het oprichten van een varkensslachterij die ter bescherming van het leefmilieu moet worden afgezonderd m.a.w. dergelijke bedrijven horen thuis binnen een gebied voor vervuilende industrieën (K.B. dd° 28/12/1972 - art. 8.2.1.1 - gebieden voor vervuilende industrieën zijn bestemd voor de vestiging van bedrijven die ter bescherming van het leefmilieu moeten worden afgezonderd). Overwegende dat de draagkracht van het betrokken industriegebied overschreden wordt aangezien het gebied volledig ingesloten is door zeer dichtbewoonde woongebieden, het situeert zich binnen een stedelijk gebied. De bestaande bedrijfsgebouwen hebben als functie het versnijden van geslachte varkens. De nieuwe gebouwen hebben als functie het slachten van varkens alsook de bijhorende verwerking ervan. Het ontwerp brengt het woonklimaat en

ruimtelijke draagkracht van de omgeving in het gedrang mede gelet op de toename van de verkeersintensiteit in het betrokken gebied ($\pm$ 16 vrachtwagens per dag - ophalen mest door landbouwers). Gezien geen werkuren werden opgegeven en gelet op het verslag van de Milieuvergunningscommissie blz. 4 - pt. 6.1. waarbij opgemerkt wordt dat de aanvoer van de slachtrijpe varkens vooral 's nachts en/of in de vroege ochtend zullen plaatsvinden. De goede ruimtelijke ordening van het stedelijk gebied wordt hierdoor niet meer gewaarborgd. Gelet op het milieuvergunningsbesluit van de Bestendige Deputatie dd° 16/01/1997 waarbij bedoelde aanvraag werd geweigerd";

4.1. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat verzoekers geen belang hebben bij hun vordering nu zij nooit een procedure hebben gestart tegen andere bedrijven die zich eveneens op het industrieterrein bevinden en die meer hinderverwekkend zijn dan een slachthuis;

4.2. Overwegende, daargelaten de vraag of de andere bedrijven waar de tussenkomende partij op doelt meer hinderverwekkend zijn dan het geplande slachthuis en daargelaten de vraag sedert wanneer die bedrijven aldaar gevestigd zijn, dat niet wordt betwist dat verzoekers in de omgeving van het vergunde bedrijf wonen; dat zij op grond van die vaststelling van een voldoende belang doen blijken om een milieuvergunning aan te vechten die een negatieve impact kan hebben op hun leefklimaat; dat daaraan geen afbreuk doet de bewering van de tussenkomende partij dat verzoekers nagelaten hebben om in het verleden milieuvergunningen van andere bedrijven aan te vechten; dat de exceptie moet worden afgewezen;

5. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1.1. Overwegende dat verzoekers een eerste middel nemen

"uit de schending van artikel 2 van de stedenbouwwet, uit de schending van het KB van 24 februari 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Oudenaarde, uit de schending van artikel 8 van het KB van 28 december 1972, uit de schending van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet, uit de schending van artikel 52, 3° van het Vlarem I-besluit, en uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen.

Doordat de minister zich in het bestreden besluit, wat de verenigbaarheid van de aanvraag met de 'ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften' betreft, ertoe beperkt te verwijzen naar een BPA goedgekeurd bij KB van 29 juni 1960, dat het gebied als 'nijverheidszone' zou bestemmen, en naar het gewestplan Oudenaarde, dat voor de terreinen een bestemming als gebied voor milieubelastende industrie voorziet, en terzake zondermeer stelt dat het dossier verenigbaar is met deze voorschriften.

Terwijl het BPA van 1960 bij navraag niet eens blijkt te bestaan en ook nooit heeft bestaan, gezien het KB van 29 juni 1960 genomen werd in uitvoering van de toenmalige reglementering betreffende de economische expansie, en derhalve geen uitstaans heeft met de 'ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften'.

En terwijl het gewestplan Oudenaarde en artikel 8 van het KB van 28 december 1972 een onderscheid maken tussen de gebieden voor 'milieuvervuilende' en voor 'milieubelastende' industrie, de eerste categorie bestemd zijnde voor bedrijven die ter bescherming van het leefmilieu afgezonderd dienen te worden, en de tweede soort bestemd zijnde voor industrie die om sociale of economische redenen afgezonderd moet worden.

En terwijl de ministeriële omzendbrieven van 3 augustus 1979 en 8 juli 1997 (B.S. 23 augustus 1997) verduidelijken dat de overheid geval per geval dient na te gaan tot welke categorie een inrichting waarvoor een aanvraag wordt ingediend behoort, aan de hand van een aantal parameters zoals onder andere de schaal van de onderneming, de productieprocessen, de weerslag voor het leefmilieu en de omgeving, en de reeds bestaande ordening van het gebied.

En terwijl uit het bestreden besluit niet blijkt dat deze evaluatie gemaakt werd, en integendeel omtrent de ruimtelijke en stedenbouwkundige inpasbaarheid de minister omzeggens automatisch aanneemt dat de inrichting zou passen in het gebied.

En terwijl bijvoorbeeld de lokale overheid, de stad Oudenaarde, in het besluit dd. 10 februari 1997 waarbij voor het slachthuis de bouwvergunning werd geweigerd, de mening was toegedaan dat het slachthuis inderdaad thuishoort in een gebied voor milieuvervuilende in plaats van in een gebied voor milieubelastende industrie.

En terwijl de opsomming van de overige in het gebied aanwezige bedrijven (zie het feitenrelaas hierboven) uitwijst dat ter plaatse inderdaad geen soortgelijke inrichtingen met een vergelijkbaar hinderniveau uitgebaat worden, en het industriële slachthuis enig in zijn soort zou zijn (de kippen-slachterij VAN DER MEEREN in de Paalstraat, die een capaciteit heeft van amper 400 kippen per dag, kan qua schaal en qua hinder bezwaarlijk vergeleken worden met het slachthuis dat het bestreden besluit vergunt)";

5.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt dat het bijzonder plan van aanleg dat bij koninklijk besluit van 29 juni 1960 werd goedgekeurd voorziet in een ruimtelijke planning en als een aanlegplan dient te worden beschouwd, dat het in het gewestplan neergelegde bestemmingsvoorschrift "gebied voor milieubelastende industrieën" niet strijdig is met dat bijzonder plan van aanleg, dat in acht genomen de reeds aanwezige bedrijven, actief in de vleesverwerkende nijverheid, de minister "wetmatig (kon) beslissen dat de voorgenomen inrichting verenigbaar was met de ruimtelijke voorschriften en dat een nadere toestemming in concreto niet was vereist";

5.1.3. Overwegende dat de tussenkomenende partij als volgt doet gelden dat de minister wel degelijk heeft nagegaan of de inrichting past in het gebied : "(...) nadat hij bepaald heeft dat het verenigbaar is met voormelde voorschriften, zet hij de hele situatie uiteen op basis waarvan hij tot zijn voorgaande conclusie, namelijk dat het een milieubelastend bedrijf betreft, is

kunnen komen. Zo zegt hij bijvoorbeeld dat het bedrijf omgeven is door andere bedrijven, die als bufferzone wordt beschouwd, worden de afstanden tot de dichtste woningen vermeld, wordt ingegaan op allerlei maatregelen ter voorkoming van allerlei hinder, ..."; dat, voorts, zij betoogt dat in het weigeringsbesluit van 10 februari 1997 van de stad Oudenaarde niet wordt gemotiveerd waarom de inrichting zou thuishoren in een gebied voor vervuilende industrieën, dat de minister op basis van de feiten en de gehanteerde beoordelingscriteria rechtsgeldig tot het besluit kan komen dat het om een milieubelastend bedrijf gaat, dat in het industriegebied andere bedrijven zijn gevestigd met een hoog hinderniveau en dat, gezien de opgelegde exploitatievoorwaarden, de hinder van het slachthuis zeker niet bovenmatig zal zijn; dat zij tenslotte aanvoert dat artikel 16 van de wet van 18 juli 1959 tot invoering van bijzondere maatregelen ter bestrijding van de economische en sociale moeilijkheden in sommige gewesten niet anders kan worden uitgelegd dan als een ruimtelijk en stedenbouwkundig voorschrift en dat bovendien, zelfs al zou dit niet als een bijzonder plan van aanleg gelden, er dan nog geen probleem is daar de minister zich eveneens op het gewestplan baseert;

5.1.4.1. Overwegende dat in het bestreden besluit staat vermeld dat de inrichting volgens het gewestplan Oudenaarde ligt in een gebied voor milieubelastende industrieën en volgens het bijzonder plan van aanleg, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 29 juni 1960, in een nijverheidszone en dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp uitmaakt van de milieuvergunningsaanvraag, verenigbaar wordt geacht met die ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

5.1.4.2. Overwegende dat artikel 16 van de wet van 18 juli 1959 tot invoering van bijzondere maatregelen

ter bestrijding van de economische en sociale moeilijkheden in sommige gewesten als volgt luidt :

"Op het gehele grondgebied kunnen de Staat, de provinciën, de gemeenten en de andere door de Koning aangeduide publiekrechtelijke rechtspersonen overgaan tot de onteigening ten algemenen nutte van terreinen, welke als industrieel zijn aangeduid bij een door de Minister van Openbare Werken en van Wederopbouw mede ondertekend koninklijk besluit.

Het bij dit besluit gevoegde plan moet enkel de bestaande toestand en de grenzen der zone aanduiden. (...)" ;

dat op basis van die wetsbepaling op 29 juni 1960 voor onder meer de percelen waarop de inrichting is gepland een koninklijk besluit werd genomen waarvan de bepalingen als volgt luiden :

"Art. 1. De op bijgaand plan aangeduide percelen worden tot industrieterreinen bestemd.

Art. 2. Het openbaar nut vordert de onteigening van die percelen.

Art. 3. Aan het gemeentebestuur van Bevere (Oudenaarde) wordt machtiging tot onteigening verleend.

Art. 4. Onze Minister van Openbare Werken en van Wederopbouw is belast met de uitvoering van dit besluit";

5.1.4.3. Overwegende dat prima facie het bovengeciteerd artikel 16 aan de Minister van Openbare Werken en van Wederopbouw toeliet om terreinen als industrieel aan te duiden, wat lijkt te mogen worden geïnterpreteerd als een machtiging tot het vastleggen van een bepaald bestemmingsvoorschrift hetgeen krachtens artikel 1 van voornoemd koninklijk besluit van 29 juni 1960 blijkt te zijn gebeurd met de percelen waarop de omstreden inrichting zal worden ingeplant; dat de minister bij het beoordelen van de in het geding zijnde milieuvergunningsaanvraag gerechtigd lijkt met dat bestemmingsvoorschrift, te weten "industrieterreinen" rekening te houden; dat prima facie de kwestieuze inrichting verenigbaar is met dat bestemmingsvoorschrift;

5.1.4.4. Overwegende dat in artikel 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen een onderscheid wordt gemaakt tussen gebieden voor vervuilende industrieën en gebieden voor milieubelastende industrieën, die respectievelijk bestemd zijn "voor de vestiging van bedrijven die ter bescherming van het leefmilieu moeten worden afgezonderd" en "voor bedrijven die om economische of sociale redenen moeten worden afgezonderd"; dat, dienvolgens, en teneinde aan de formele motiveringsplicht te voldoen zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen, in het bestreden vergunningsbesluit milieuhygiënische overwegingen moeten worden aangetroffen die op afdoende wijze aantonen dat het slachthuis in een gebied voor milieubelastende industrie kan worden ondergebracht; dat immers het antwoord op de vraag hoeveel en welk soort hinder van de exploitatie te verwachten is, meteen het antwoord lijkt in te houden in welk soort industriegebied de inrichting kan worden ondergebracht; dat de sub 3.8. geciteerde tekst van het bestreden besluit voldoende milieuhygiënische overwegingen lijkt te bevatten waaruit blijkt dat het bedrijf niet moet worden ondergebracht in een gebied voor vervuilende industrieën; dat prima facie die motivering genoegzaam aantoont dat de minister in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat de inrichting verenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift milieubelastende industrie;

5.1.4.5. Overwegende dat de minister niet gebonden is door de zienswijze van de stad Oudenaarde naar voren gebracht in haar weigeringsbesluit van 10 februari 1997 aangaande de bouwvergunning van de varkensslachterij, een waterzuiveringsstation en een bureau met ontvangstruimte en waarin zij overigens zonder veel uitleg poneerde dat de inrichting enkel thuishoort in een gebied voor vervuilende industrie;

5.1.4.6. Overwegende, dat met de bewering dat de andere op het industrieterrein aanwezige inrichtingen weinig hinder veroorzaken, nog niet wordt aangetoond dat het geplande slachthuis zo veel hinder zal veroorzaken dat het redelijkerwijze alleen in een gebied voor vervuilende industrie thuishoort;

5.1.4.7. Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

5.2.1. Overwegende dat het tweede middel wordt

"genomen uit de schending van artikel 2 van de stedenbouwwet, uit de schending van het KB van 24 februari 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Oudenaarde, uit de schending van artikel 8 van het KB van 28 december 1972, uit de schending van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet, uit de schending van artikel 52, 3° van het Vlarem I-besluit, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurs-handelingen, en uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doordat de minister zich in het bestreden besluit, wat de verenigbaarheid van de aanvraag met de 'ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften' betreft, ertoe beperkt te verwijzen naar een BPA goedgekeurd bij KB van 29 juni 1960, dat het gebied als 'nijverheidszone' zou bestemmen, en naar het gewestplan Oudenaarde, dat voor de terreinen een bestemming als gebied voor milieubelastende industrie voorziet, en terzake zondermeer stelt dat het dossier verenigbaar is met deze voorschriften.

Terwijl de minister zich, wat de verenigbaarheid met de 'ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften' betreft, meer in concreto en in detail had moeten laten voorlichten omtrent de karakteristieken van het industriegebied en omgeving.

En terwijl meer bepaald, de omstandigheid dat de inplanting van een bedrijf mogelijks in overeenstemming zou zijn met de bestemming gegeven door het gewestplan, de overheid er niet van ontslaat na te gaan of deze inplanting ook gebeurt op een wijze die strookt met de goede ruimtelijke ordening van het gebied in een ruimer perspectief, dit zeker wanneer zich in de onmiddellijke nabijheid een woongebied bevindt, zoals in casu (cfr. R.v.St. Comité de Quartier des Fonds de Bierges, nr.32102, 24 februari 1989).

En terwijl de minister in casu volstrekt nagelaten heeft deze afweging op ruimtelijk en stedenbouwkundig vlak te maken";

5.2.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij verwijzen naar hun antwoord op het eerste middel; dat de tussenkomende partij daaraan toevoegt dat uit het bestreden besluit blijkt dat de minister na beoordeling van de feitelijke omstandigheden en na een belangenafweging tot zijn beslissing is gekomen; dat zij er op wijst dat het industriegebied er eerst was en dat daarmee rekening moet worden gehouden; dat zij ook opmerkt dat de Raad van State slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft bij de beoordeling van de goede plaatselijke ordening en dat er desbetreffend om volgende redenen geen sprake is van een kennelijke onredelijkheid : het bedrijf is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie; in het gebied bevinden zich andere bedrijven uit de sector die als buffer dienst doen, en aan de oostzijde bevindt zich een spoorwegberm, die eveneens als buffer dienst doet; tenslotte is de toetsing van de slachthuisactiviteit met de onmiddellijke omgeving in casu irrelevant aangezien deze toetsing enkel dient te gebeuren voor zonevreemde inrichtingen, wat hier niet het geval is;

5.2.3. Overwegende dat bij de bespreking van het eerste middel is gebleken dat prima facie de minister terecht tot de bevinding lijkt te zijn gekomen dat de inrichting verenigbaar is met de bestemming milieubelastende industrie en dat de overwegingen waarop dat oordeel is gebaseerd afdoende in het bestreden besluit werden opgenomen; dat, voorts, uit de overweging in het bestreden besluit "dat de inrichting is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën; dat het bedrijf omgeven is door enerzijds andere bedrijfsgebouwen waarvan een aantal actief zijn in de vleesverwerkende nijverheid en anderzijds door de spoorwegberm ten

zuidoosten (overkant Lindestraat); dat de dichtste woningen op ca. 175 m van de bedrijfsgebouwen zijn gelegen" prima facie blijkt dat in tegenstelling tot hetgeen verzoekers voorhouden wel degelijk rekening werd gehouden met de karakteristieken van het gebied, de plaatselijke constellatie en de goede ruimtelijke ordening; dat het tweede middel niet ernstig is;

5.3.1. Overwegende dat verzoekers een derde middel nemen

"uit de schending van de artikelen 11 §2 en §7 van de voor het Vlaams Gewest gecoördineerde stedenbouwwet, uit de schending van het motiveringsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, wegens het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag en wegens machtsoverschrijding, en met toepassing van artikel 159 van de gecoördineerde Grondwet.

Doordat de minister zich in het bestreden besluit, wat de verenigbaarheid van de aanvraag met de 'ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften' betreft, in hoofdzaak steunt op het gewestplan Oudenaarde dat voor de terreinen een bestemming als gebied voor milieubelastende industrie voorziet, waarmee de aanvraag verenigbaar zou zijn.

Terwijl deze bestemming, zoals ingeschreven in het bij KB van 24 februari 1977 definitief vastgesteld gewestplan Oudenaarde, ab initio gevitieerd is door onwettigheid.

En terwijl het gebied immers op de kaart van het ontwerp-gewestplan Oudenaarde, zoals vastgesteld bij ministerieel besluit van 5 maart 1974, nog integraal ingekleurd was als woongebied (zie copie in bijlage).

En terwijl de Regionale Commissie van Advies zich in zijn advies van 27 september 1976 nog 'niet akkoord' verklaarde met het voorstel dat de stad Oudenaarde blijkbaar had geformuleerd om de twee kleine bedrijven die toen in het gebied aanwezig waren, onder te brengen in een industriegebied, met volgende motivering (zie B.S. 8 april 1997, pagina 4524, punt 7.44) : '(...) het betreft niet hinderlijke bedrijven, (die) kunnen in het woongebied behouden blijven'.

En terwijl niettemin in het definitieve gewestplan, goedgekeurd bij KB van 24 februari 1977, ter plaatse toch een industriegebied voor milieubelastende industrie werd voorzien, waarbij volgend motief tot afwijking van het ontwerp-gewestplan en van het

advies van de Regionale Commissie van Advies werd gegeven (zie onder punt 8.44, waarbij eigenlijk punt 7.44 bedoeld wordt) :

'betreffende industriezone 'Lindestraat'.

Aangezien er geen redenen van stedenbouwkundige aard voorhanden zijn om af te wijken van het betrokken bijzonder plan van aanleg goedgekeurd bij koninklijk besluit van 29.6.1960'.

En terwijl dit BPA van 1960 waarop de Koning zich baseert om af te wijken, én van het ontwerp-gewestplan én van het advies van de Regionale Commissie van Advies, bij navraag niet eens blijkt te bestaan en ook nooit heeft bestaan, gezien bedoeld KB van 29 juni 1960 genomen werd in uitvoering van de toenmalige reglementering betreffende de economische expansie, en derhalve geen plan van aanleg was waarop geldig kon gesteund worden om voormelde wijzigingen door te voeren.

En terwijl deze begane onwettigheid de totstandkomingsprocedure van het gewestplan ten gronde vitieert, en tevens het omtrent het ontwerp-gewestplan Oudenaarde gehouden openbaar onderzoek aantast, derwijze dat het niet toegelaten is het gewestplan voor deze gronden nog toe te passen, overeenkomstig het gestelde in artikel 159 van de gecoördineerde Grondwet.

En terwijl het bestreden besluit, doordat dit is gesteund op een onwettig tot stand gekomen gewestplanvoorschrift, evenzeer onwettig is";

5.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij het koninklijk besluit van 29 juni 1960 beschouwt als een gemeentelijk plan van aanleg, zodat het middel rechtens vereiste grondslag mist;

5.3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij doet gelden dat de Koning rechtsgeldig kon afwijken van het ontwerp-gewestplan en van het advies van de regionale commissie voor advies, vermits de Koning tegemoet kwam aan een wijziging die voorgesteld werd door de stad Oudenaarde en eveneens rechtsgeldig kon afwijken van het advies van de regionale commissie voor advies, vermits de Koning stelde dat er geen redenen van stedenbouwkundige aard waren om af te wijken van het B.P.A. dat werd goedgekeurd bij koninklijk besluit van 29 juni 1960, dat dit plan wel degelijk een aanlegplan is en dat de

wijziging aan het ontwerp-gewestplan niet noopte tot een nieuw openbaar onderzoek;

5.3.4. Overwegende dat uit de door verzoekers en door de tussenkomenende partij neergelegde stukken prima facie blijkt dat de percelen waarop het slachthuis zou worden ingeplant volgens het ontwerp-gewestplan was gelegen in een woongebied, dat de regionale commissie voor advies niet akkoord ging met het door de stad Oudenaarde geformuleerd voorstel om de twee bedrijven die toen in het gebied aanwezig waren onder te brengen in een industriegebied, dit om volgende redenen : "het betreft niet hinderlijke bedrijven, kunnen in het woongebied behouden blijven" en dat in het definitief gewestplan uiteindelijk de bestemming industriegebied werd gegeven op grond van volgend motief : "Aangezien er geen redenen van stedenbouwkundige aard voorhanden zijn om af te wijken van het betrokken bijzonder plan van aanleg goedgekeurd bij koninklijk besluit van 29-6-1960"; dat bij de bespreking van het eerste middel is gebleken dat met het koninklijk besluit van 29 juni 1960 een stedenbouwkundig bestemmingsvoorschrift, te weten industrieterreinen, lijkt te zijn vastgelegd; dat de tussenkomenende partij er terecht op wijst dat geen onrechtmatigheid lijkt te kunnen worden ontwaard in het afwijken van het ontwerp-gewestplan en van het advies van de regionale commissie voor advies en te voorzien in de bestemming industriegebied, om aldus tegemoet te komen aan het bezwaar van de stad Oudenaarde; dat dienvolgens de door verzoekers getrokken conclusie dat "deze begane onwettigheid de totstandkomingsprocedure van het gewestplan ten gronde vitieert, en tevens het omtrent het ontwerp-gewestplan Oudenaarde gehouden openbaar onderzoek aantast, derwijze dat het niet toegelaten is het gewestplan voor deze gronden nog toe te passen, overeenkomstig het gestelde in artikel 159 van de gecoördineerde Grondwet" in de huidige stand van de procedure niet kan worden bijgetreden; dat met de ter

terechtzing door de raadsman van verzoekers nieuw aangebrachte argumenten geen rekening kan worden gehouden; dat het derde middel niet ernstig is;

5.4.1. Overwegende dat verzoekers een vierde middel nemen

"uit de schending van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet, uit de schending van artikel 52, 3° van het Vlarem I-besluit, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, en uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doordat de minister middels het bestreden besluit de milieuvergunning verleent voor het exploiteren van een slachthuis met bijhorende installaties, en in artikel 6, 2° een aantal 'bijkomende bijzondere' vergunningsvoorwaarden oplegt, die betrekking hebben op het lossen van de varkens (a) en de afvalwaterzuiveringsinstallatie (b-e).

Terwijl verzoekers en de andere omwonenden tijdens het openbaar onderzoek in hun talrijke bezwaarschriften hun vrees hadden geuit voor de geurhinder afkomstig van de uitbating van het slachthuis.

En terwijl de Administratie Gezondheidszorg in zijn advies dd. 24 maart 1997, dat in het bestreden besluit ten onrechte als gunstig zondermeer wordt betiteld (pagina 4 bestreden besluit), uitdrukkelijk had geopperd dat de schouw waarlangs de afgezogen dampen in de atmosfeer zouden geloosd worden, voorzien moest worden van een geurbehandeling 'ter preventie van geurhinder'.

En terwijl, nog volgens het bestreden besluit, de aanvrager ter hoorzitting voor de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie zou verklaard hebben bereid te zijn een 'geurzuivering' te installeren, 'indien nodig'.

En terwijl het dan ook onverklaarbaar en aberrant is dat de minister in het bestreden besluit met geen woord rept over de geurproblemen wegens de emissies via de schouw, en nergens motiveert waarom hij het niet nodig acht een geurbehandelingsinstallatie op te leggen, in afwijking van hetgeen de Administratie Gezondheidszorg had geadviseerd en hetgeen de aanvrager blijkbaar zelf had voorgesteld, weliswaar 'indien nodig'";

5.4.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij verwijzen naar diverse overwegingen in

het bestreden besluit waaruit genoegzaam blijkt dat de minister van oordeel was dat een aantal voorzieningen een voldoende garantie boden dat schouwemissies geen onaanvaardbare geurhinder zouden veroorzaken en hij aldus tegemoet is gekomen aan het advies van de administratieve gezondheidsdienst; dat de tussenkomen de partij benadrukt dat de stoffen die de meeste geur verwekken in volledig afgesloten en gekoelde ruimtes of tanks worden gelost of opgeslagen en dat de lucht die wordt afgezogen in de gebouwen van het slachthuis zelf geen overmatige geurhinder zal veroorzaken;

5.4.3. Overwegende dat volgende overwegingen in de bestreden beslissing prima facie aantonen dat de minister redelijkerwijze tot de conclusie kon komen dat in afwijking van het advies van de administratieve gezondheidsdienst in het beschikkend gedeelte geen specifieke maatregelen dienden te worden opgelegd ter behandeling van de geuremissies van de schouw :

"Overwegende dat alle afvalstoffen die geuren produceren (varkenshaar, bloed en slachtafval) zullen worden opgeslagen in speciaal daartoe gekonstrueerde gekoelde ruimten, tanks, vaten en containers; dat alle afval binnen wordt opgeslagen; dat het bloed en het haar dagelijks worden afgehaald en het vet en de ingewanden driemaal per week;

Overwegende dat het slachthuis een volledig gesloten constructie is; dat de lucht in de gebouwen mechanisch wordt afgezogen en centraal via een schouw, welke tien meter boven het maaiveld uitmondt, wordt geloosd;

(...);

Overwegende dat gelet op de ligging en de voorgestelde maatregelen het risico op geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt mits naleving van de voorwaarden en een goede interne hygiëne";

dat daarbij ook nog moet worden in acht genomen de overweging in het bestreden besluit "dat de dichtste woningen op ca 175 m. van de bedrijfsgebouwen zijn gelegen" alsook de vaststelling dat verzoekers geen enkele precisering verschaffen omtrent de factoren die onaanvaardbare geurhinder zouden veroorzaken, derwijze

dat een geurbehandelingsinstallatie noodzakelijk zou zijn; dat het vierde middel niet ernstig is;

5.5.1. Overwegende dat verzoekers een vijfde middel nemen

"uit de schending van artikel 9 §2 van het milieuvergunningsdecreet, uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en wegens machtsoverschrijding.

Doordat het bestreden besluit, wat de afvalwaterzuiveringsinstallatie betreft, overweegt dat deze 'dichter bij de gebouwen kan worden geplaatst dan oorspronkelijk voorzien' (pagina 7 van het besluit).

En doordat het bestreden besluit parallel ook als 'bijkomende bijzondere' vergunningsvoorwaarde oplegt, deze installatie op ten minste 100 meter van het woongebied te plaatsen (artikel 6, 2° b van het besluit).

Terwijl het vervullen van deze voorwaarde noodzakelijkerwijze ook een wijziging van de ingediende plannen impliceert, gezien opgelegd wordt de zuiveringsinstallatie op een andere plaats te exploiteren 'dan oorspronkelijk voorzien' (pagina 7 van het bestreden besluit).

En terwijl dergelijke wijziging in eerste instantie dient voorgelegd te worden aan de overheid die bevoegd is in eerste aanleg kennis te nemen van de aanvraag, en niet voor de eerste maal in graad van beroep kan vergund worden.

En terwijl de voorwaarde bovendien onvoldoende precies is geformuleerd, en niet toelaat met zekerheid te stellen waar de zuiveringsinstallatie dan wel door de minister vergund wordt, tenzij 'dichter bij de gebouwen', en 'op ten minste 100 m van het woongebied'.

En terwijl dergelijke wijze van beslissen blijkt geeft van onbehoorlijk bestuur, en de minister zijn macht en zijn bevoegdheid als beroepsinstantie overschrijdt";

5.5.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij in essentie betogen dat de beslissing dat de waterzuiveringsinstallatie op minstens 100 meter van de uiterste grenzen van het woongebied zal moeten worden ingeplant enkel tot het voordeel van de omwonenden, en dus ook van verzoekers kan strekken;

5.5.3.1. Overwegende dat de vergunningsaanvraag die in eerste aanleg werd geweigerd onder meer omvatte "lozing van bedrijfsafvalwater (na zuivering via trommelzeef, flotatie en biologische zuivering) in de openbare riolering (300 m³/dag - 72.000 m³/jaar"; dat wat de geplande waterzuiveringsinstallatie betreft, in het bestreden besluit wordt overwogen wat volgt :

"(overwegende) dat de bijbehorende waterzuiveringsinstallatie, die is ingedeeld in rubriek 3.6.2.2 van de indelingslijst, op 95 m van het woongebied is gelegen; dat de aanvrager tijdens het horen door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie heeft verklaard bereid te zijn deze zuiveringsinstallatie te beperken tot voorzuivering; dat het derhalve technisch mogelijk is het resterende gedeelte van de zuiveringsinstallatie te beperken tot voorzuivering; dat het derhalve technisch mogelijk is het resterende gedeelte van de zuiveringsinstallatie in te planten op ten minste 100 m afstand van het woongebied; dat de inrichting in dat geval voldoet aan de voormelde afstandsregel van titel II van het Vlarem.

Overwegende dat de waterzuivering, beperkt tot de fysicochemische zuivering, dicht bij de gebouwen kan worden geplaatst dan oorspronkelijk voorzien, dus meer dan 100 meter van het woongebied af";

dat met artikel 3, § 2, van het bestreden besluit de vergunning is geweigerd voor het volgend onderdeel van de afvalwaterzuiveringsinstallatie : "de biologische zuivering";

5.5.3.2. Overwegende dat prima facie uit het voorgaande kan worden afgeleid dat van de oorspronkelijk gevraagde waterzuiveringsinstallatie, die op 95 m van het woongebied was ingeplant, een deel, te weten de biologische zuivering, door niet vergunning is weggeval len, waardoor nog restte de fysico-chemische zuivering en er aldus door het vrijkomen van ruimte qua vereiste afstand van 100 m van het woongebied geen probleem meer was; dat prima facie van een verandering van het voorwerp van de vergunningsaanvraag, die diende te worden voorgelegd aan de bestendige deputatie geen sprake lijkt te kunnen zijn; dat dienvolgens verzoekers ook niet

kunnen worden gevolgd in hun betoog dat niet kan worden nagegaan waar de fysico-chemische zuiveringsinstallatie zal worden ingeplant;

5.6.1. Overwegende dat verzoekers een zesde middel nemen

"uit de schending van artikel 13 van het 'vergunningenbesluit' van de Vlaamse Regering van 20 december 1995, uit de schending van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet, uit de schending van artikel 52, 3° van het Vlarem I-besluit, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, en uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doordat de minister in het bestreden besluit, wat de 'wachtstal' voor de varkens betreft, overweegt dat de aanvraag niet strijdig zou zijn met het zogenaamde 'stand-still beginsel' van artikel 13 van het 'vergunningenbesluit' van de Vlaamse Regering van 20 december 1995, omdat de door de dieren geproduceerde mest reeds wordt aangegeven op de diverse varkenshouderijen waar de mest wordt afgehaald.

Terwijl deze redenering er blijkbaar automatisch van uitgaat dat in het slachthuis enkel varkens zullen worden geslacht die afkomstig zijn van Vlaamse varkensbedrijven.

En terwijl een minimum aan zorgvuldige feitenvinding de minister had toegelaten te achterhalen dat de uitsnijderij van de firma DECLERCQ die nu aanwezig is in de Lindestraat te Oudenaarde, waaraan het nieuw in te planten slachthuis vlees zal leveren, momenteel zijn varkens laat slachten in het slachthuis van Doornik, en dat daar ook varkens van varkenshouderijen uit het Waals Gewest, en waarschijnlijk zelfs uit Noord-Frankrijk, geslacht worden.

En terwijl het vergunnen van de 'wachtstal' bij het slachthuis in Oudenaarde dus wel degelijk een inbreuk uitmaakt op het zogenaamde 'stand-still beginsel' dat artikel 13 van voornoemd 'vergunningenbesluit' voor het Vlaams Gewest oplegt, gezien de reële mogelijkheid bestaat dat ook varkens afkomstig van Waalse en Franse varkenshouderijen in de 'wachtstal' zullen ondergebracht worden, en aldaar onvermijdelijk mest zullen produceren.

En terwijl de minister in het bestreden besluit volkomen nagelaten heeft hieromtrent enig onderzoek te voeren, niettegenstaande overigens ook het negatief advies dat de Vlaamse Landmaatschappij op 8 november 1996 had uitgebracht";

5.6.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij betogen dat de minister er terecht is van kunnen uitgaan dat varkens van binnen het Vlaamse Gewest zullen worden aangevoerd en dat derhalve de mestproductie voor deze varkens reeds werd aangegeven aan de Mestbank door de houders van de inrichtingen vanwaar de varkens afkomstig zijn; dat zij er bovendien op wijzen dat de mestproductie van de aangevoerde dieren omzeggens verwaarloosbaar is en dat het verlenen van de vergunning voor de exploitatie van de zogenaamde wachtstal evenmin een toelating voor de exploitant inhoudt om daarin varkens afkomstig van varkenshouderijen buiten het Vlaamse Gewest onder te brengen;

5.6.3. Overwegende, daargelaten de vraag of artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen meststoffen, zoals gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 9 mei 1996 wel een stand-still principe bevat, dat verzoekers prima facie niet kunnen worden gevolgd in hun betoog dat het gedurende zeer korte tijd, te weten gedurende maximaal drie uren, onderbrengen in de bij het slachthuis horende varkensstal van de te slachten en ergens elders gekweekte varkens en de ermede gepaard gaande minieme mestproductie het door verzoekers vooropgesteld stand-still-principe schenden;

5.7. Overwegende dat de vaststelling dat geen der aangevoerde middelen ernstig is, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de
n.v. SLACHTHUIS DECLERCQ EN ZOON in het administratief
kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien februari
1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.